

— Likheten mellan människor och djur. Hvem har icke någon gång blifvit öfverraskad af vissa djurvålnader, i öfrigt välformade, och till och med vackra menniskoansigten? Örnäsan och falkblicken värderas såsom aristokratiska företräden, och för att prisa den qvinliga skönheten hafva alla tiders skalder lånat otaliga bilder ur djurriket. Det finns å andra sidan djur, som starkt påminna om vissa människor, icke blott till ansigtstyp utan äfven till hållning. Darwin i sitt nyaste arbete: "Om människoslägtets härstamning" visar oss derjemte huruledes det finnes en mängd enskildheter i lynnen, böjelser och vanor hos djuren, som hafva nära öfverensstämmelser inom människoverlden. Det är framför allt en egenskap hos djuren, som han starkt framhåller, deras skönhetsinne, han antager det såsom ett af hufvudmotiven till attraktionen mellan könen. Han anser, att valfriheten på den qvinliga sidan är vida större, än man föreställer sig, och hanarnes utmärkande prydnader inom vissa djurarter, såsom lejonets man, tuppens kam och sporrar, fasanens och påfågeln för deras lefnadsbehof onyttiga, till och med under vissa omständigheter besvärliga fjäderprål, förklarar han såsom ett under en följd af generationer småningom samladt arf efter stamfäder, som för sin skönhet vunnit företräde framför mindre begåfvade medtäflare. Sången och dansen äro andra tjusningsmedel, hvarmed hrr épouseurer af djurriket söka fångla sina skönas uppmärksamhet: somliga släkten hafva under lektiden ett ordentligt sällskapslif med konserter och baler, då bekantskaper bildas och föreningarne knytas. Ridderligheten och stridslystnaden följa med de varmare känslorna, tout comme chez nous: de fegaste blifva hjeltar under inflytelsen af en öm blick, och man har sett harar döda hvarandra af svartsjuka. Det förekommer stundom o-

förklarliga sympatier och antipatier hos djuren, och det falska skenet utöfvar äfven i deras verld sitt inflytande på det vekare hjertat. Darwin omtalar bland andra exempel derpå en zebrahona, som afskedade alla andra tillbedjare än en åsna, hvilken man målat som zebra. Tyckena äro mer eller mindre beständiga; äfven bland arter som lefva i monogami gifves det individer af båda könen som af naturlig lättfärdighet aldrig finna sig i regelmessiga förbindelser, och man kan urskilja honor med starkt emanciperade seder, hvilka tillegnat sig hela initiativet i knytande af bekantskaper. Å andra sidan äro effekterade sprättar ingen ovanlig företeelse: den eleganta apan *semnopithecus rubicundus* stoltserar med en hårklädsel, som i sin artistiska fulländning måste göra ett djupt intryck på känsliga sinnen, och hans frände, *semnopithecus comatus*, röjer i sin med poetisk vårdslöshet tillbakakastade toupé ett anlag för svärmeri, som gör honom ännu oemotståndligare.